

ประโยค ป.ธ. ๙

แปล ไทยเป็นมคร

สอบ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

๑. ก็ เมื่อภิกษุอยู่อย่างนั้น แม้นได้ยินคำชาวบ้านทั้งหลายพูดกันว่า ชากศพที่ขึ้นอืด เขาทอดไว้ที่ประตูบ้านชื่อโน้น หรือที่ปากดง ที่หนทาง ที่เชิงเขา ที่โคนไม้ หรือที่ป่าช้า ชื่อโน้น ดังนี้แล้ว อย่าพึงไปทันทีทันใดเหมือน จะเร่งไปไม่เข้าท่าฯ ถามว่า เพราะอะไร ฯ ตอบว่า เพราะว่า อันธรรมาชาก อสุภะนั้น เป็นได้ทั้งสัตว์ร้ายพักเอาไว้บ้าง อมนุษย์พักเอาไว้บ้าง ฯ เธอ จะพึงมี แม้อันตรายถึงชีวิต ในเพราะชากอสุภะนั้นก็(เป็น)ได้ ฯ ก็ อีกอย่างหนึ่ง ทางไป ที่นั่น เป็นทางเดินผ่านไปทางช่องประตูหมู่บ้านบ้าง เป็นทางผ่านไปทำนน้ำบ้าง เป็นทางผ่านไปปลายนาบ้าง ฯ รูปที่เป็นข้าศึกต่อกันในที่ทั้งหลายเหล่านั้น ผ่านสายตาเข้ามา ฯ หรือร่าง(ชาก) นั้นนั่นแล จะเป็นข้าศึก(โดยตรง) ฯ ความจริง ร่างสตรี เป็นข้าศึกต่อบุรุษ และร่างบุรุษ เป็นข้าศึกต่อสตรี ฯ ร่างนั้นนั่น เพียงเสียชีวิตไม่นาน ย่อมปรากฏ แม้โดยความเป็นร่างที่ยังคงงามอยู่ ก็ได้ ฯ เพราะเหตุนั้น เธอ จะมี(ได้รับ)อันตรายแห่งพรหมจรรย์ เพราะร่างนั้น (เป็นเหตุ)ก็ได้ ฯ แต่ถ้า เธอไว้ใจตัวเองว่า นั้น มิได้เป็นสิ่งที่หนักหนา สำหรับ ภิกษุผู้เช่นเราเลย ดังนี้ไช้ร ภิกษุไว้วางใจตนเองได้ขนาดนี้ ก็พึงไปเถิด ฯ

ก็ ภิกษุ เมื่อจะไป พึงบอกพระสังฆเถระ หรือ หรือภิกษุผู้มีชื่อเสียง รูปอื่นเสียก่อนแล้วจึงไป ฯ ถามว่า เพราะเหตุไร ฯ ตอบว่า เพราะหากว่า เมื่อ เธอถูกอนิภูตธรรมมีรูปและเสียงเป็นต้นแห่งสัตว์ร้ายทั้งหลายมีมนุษย์ราชสีห์ และเสือเป็นต้นในป่าช้าครอบงำเอา องค์าพพทั้งหลายปั่นป่วน(ขวัญหนี)ก็ดี ของที่บริโภคแล้ว ไม่คงอยู่(ดีผล)ก็ดี หรือมีเจ็บป่วยอย่างอื่นก็ดี ฯ เมื่อเป็นเช่นนั้น ท่าน(ที่บอกไว้) ก็จักช่วยเก็บงำบาตรและจีวรของเธอเอาไว้ให้เป็นการเก็บ รักษาไว้อย่างดีในวิหาร จักส่งพวกภิกษุหนุ่มบ้าง สามเณรบ้างไปช่วยปรนนิบัติ ภิกษุนั้น ฯ อีกประการหนึ่ง พวกโจร จะทำงาน(ปล้น)มาแล้วก็ตาม ยังมีได้ ทำงาน(ปล้น)มาแล้วก็ตาม สำคัญว่า อันธรรมาปาช้า เป็นสถานที่ปลอดภัย

จึงมัวสุมกันอยู่ ๑ พวกโจรเหล่านั้น ถูกคนทั้งหลายตามทันเข้า ก็จะทิ้งห่อของไว้ใกล้ ๆ ภิภุแล้วหนีไป ๑ คนทั้งหลาย ก็เข้าใจว่า พวกเรพบโจรพร้อมทั้งของกลาง จึงจับภิภุไปทำร้าย ๑ ที่นั่น ท่าน ก็จัก(ไปช่วย) อ้อนวอนว่า ท่านทั้งหลาย อย่าทำร้ายภิภุรูปนี้เลย เธอ บอกข้าพเจ้าไว้ก่อนแล้วจึงไปทำงาน ชื่อนี้ ปรับความเข้าใจคนเหล่านั้น สร้างสวัสดิภาพ(ให้เกิดขึ้น) แก่เธอได้ ๑ นี่เป็นอานิสงส์ในเพราะการบอกก่อนแล้วจึงไป ๑

๒. เพราะฉะนั้น พระโยคาวจร ผู้ได้บอกแก่ภิภุผู้มีประการดังกล่าวแล้วเกิดความมุ่งมั่นในอันที่จะคู่อสุกนิมิต พึงเพิ่มปีติโสมนัสให้เกิดขึ้นแล้วไปโดยวิธีที่ได้กล่าวไว้แล้วในอรรถกถาทั้งหลาย เหมือนพระมหากษัตริย์ทรงเกิดปีติโสมนัส เสด็จไปสู่สถานที่ยบรมราชาภิเษก เหมือนพราหมณ์ผู้จะบูชาญ เกิดปีติโสมนัสไปสู่โรงบูชาญ ก็หรือว่า เหมือนคนจนทรัพย์ เกิดปีติโสมนัสไปสู่ที่ตั้งชุมทรัพย์ ฉะนั้น ๑ สมจริงดังคำที่ท่านกล่าวไว้นี้ว่า พระโยคาวจรเมื่อจะกำหนดถือเอาอสุกนิมิตชนิดพองขึ้น(ต้อง)ไปผู้เดียว ไม่มีเพื่อน มีสติมั่นคง ไม่หลงลืม มีอินทรีย์ทั้งหลายอยู่กับตัว มีใจไม่คิดไปนอกตัว พิจารณาอุหนทางไป-มาไว้ ทำก่อนหิน จอมปลวก ไม้ยืนต้น ไม้กอ ไม้เถา (อันมีอยู่) ในสถานที่ที่มีอสุกนิมิตชนิดพองขึ้นที่เขาทอดวางไว้นั้น ให้เป็นนิมิตร่วม ทำ (สิ่งนั้น ๆ) ให้เป็นอารมณ์ร่วม ๑

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๙

แปล ไทยเป็นมคธ

๑. เอวํ วิหรนฺเตน จ อสุกสฺมี นาม ความทว่าเร วา อญฺเฐวเม
 วา ปนฺเถ วา ปพฺพตปาเท วา รุกขมูเล วา สฺสุสานเ วา อุทฺธมฺมาตกสรีรํ
 นิภิจิตฺตุนฺติ กถณฺตานํ วณฺํ สุตฺวาปิ น ตาวเทว อติตฺถเนน ปกฺขนฺทนฺเตน
 วิย คนฺตพฺพํ ๑ กสฺมา ๑ อสุภํ หิ นามะตํ พาวพฺมิกาธิภฺจิตมฺปิ
 อมนุสฺสาธิภฺจิตมฺปิ โหติ ๑ ตตฺรสุส ชีวิตนฺตราโยปิ สียา ๑ คมนมฺกุโ ว
 ปเนตฺถ ความทว่าเรน วา นุหันทิตฺถเนน วา เกทารโกภฺยิยา วา โหติ ๑ ตตฺถ
 วิสภาครูปํ อาปาถํ อากฺขณฺติ ๑ ตเทว วา สรีรํ วิสภาคํ โหติ ๑ ปฺริสสุส
 หิ อิตฺถิสรีรํ อิตฺถียา จ ปฺริสสรีรํ วิสภาคํ ๑ ตเทตํ อรฺหฺนา มตํ สฺกุโถปิ
 อุปฺภฺจติ ๑ เตนสุส พุรหฺมจฺริยนฺตราโยปิ สียา ๑ สเจ ปน นยิทํ มาทิสสุส
 ภาริยนฺติ อตฺตานํ ตกฺกยติ เอวํ ตกฺกยมาเนน คนฺตพฺพํ ๑

กถณฺเตน จ สจฺจมฺคฺเธรสฺส วา อณฺณสุส วา อภิณฺณวาทสุส ภิกฺขุโน
 กเถตฺวา คนฺตพฺพํ ๑ กสฺมา ๑ สเจ หิสฺส สฺสุสานเ อมนุสฺสสึหพฺพคฺฆมาทินํ
 รูปสทฺทาทิอนิภฺจารมฺมณภิกฺขุตฺตสฺส อํคปจฺจกฺกานิ วา ปเวชนฺติ ภฺจตํ วา น
 ปฺริสณฺจติ อณฺโณ วา อาพาโห โหติ ๑ อถสุส โส วิหารเ ปตฺตจิวํ สฺสรุภิจํ
 กริสฺสติ ทหเร วา สามเณเร วา ปหิณฺติวาทํ ภิกฺขุํ ปฏฺิขคฺคิสฺสติ ๑ อปีจ
 สฺสุสานํ นาม นิราสงฺกฺกฺขานนฺติ มณฺณมานา กตกมฺมาปิ อกตกมฺมาปิ โจรา
 สโมสฺรณฺติ ๑ เต มนุสฺสเสหิ อนุพฺนฺธา ภิกฺขุสฺส สมีเป ภณฺฑกํ จภฺเตตฺวาปิ
 ปลายนฺติ ๑ มนุสฺสา สโหณํ โจรํ อทฺทสามาติ ภิกฺขุํ คเหตฺวา วิเหจฺนฺติ ๑
 อถสุส โส มา อิมํ วิเหจฺยิตฺถ มมายํ กเถตฺวา อิมินา นาม กมฺเมเนน คโตติ
 เต มนุสฺสเส สณฺณวาทฺเตว สโศตฺถิภาวํ กริสฺสติ ๑ อยฺมานิสฺสโ ส กเถตฺวา
 คมเน ๑

๒. ตสฺมา วุตตปฺปการสฺส ภิกฺขุโน กเถตฺวา อสฺสณิมิตฺตทสฺสเน
 สลฺยชาติภิสฺสเนน ยถา นาม ขตฺติโย อภิสกฺกญฺจํ ยชฺมาโน ยณฺณสาลํ
 อธโน วา ปน นิธิญฺจํ ปิตฺติโสมนสฺสชาโต กจฺจติ เอวํ ปิตฺติโสมนสฺสํ
 อุปฺปาเทตฺวา อญฺจกถาสฺว วุตฺเตน วิธินา คนฺตพฺพํ ๑ วุตฺตณฺเหตํ อุทฺธุมาทกํ
 อสฺสณิมิตฺตํ อุคฺคณฺหนโต เอโก อหฺมติโย กจฺจติ อุปฺญฺจิตาย สติยา
 อปมฺมญฺจาย อนฺโตคเตหิ อินฺทริเยหิ อพฺพิคเตน มานเสน คตาคตมคฺคํ
 ปจฺจเวกฺขมาโน ยสฺมี ปเทเส อุทฺธุมาทกํ อสฺสณิมิตฺตํ นิภฺจิตฺตํ โหติ ตสฺมี
 ปเทเส ปาสาณํ วา วมฺมิกํ วา รุกฺขํ วา กจฺจํ วา ลตฺตํ วา สนิมิตฺตํ
 กโรติ สารมฺมณํ กโรติ ๑
